

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 55/03-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2003 prerokoval sťažnosť A. K., bytom V., na priet'ahy v konaní Okresného súdu Pezinok sp. zn. 5 C 392/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. K. o d m i e t a ako návrh podaný oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 10. februára 2003 doručené podanie A. K., bytom V. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „Sťažnosť na priet'ahy v súdnom konaní a zamietnutie trov konania“, ktorým namietala priet'ahy a „neprávosti“ v konaní Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 5 C 392/97, a žiadala „o finančné odškodnenie za šesť ročné priet'ahy v súdnom konaní“.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 5 C 392/97-164 z 24. novembra 2000 a že Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský

súd“) rozsudkom č. k. 13 Co 105/01-216 zo 14. marca 2002 tento rozsudok zmenil a sťažovateľke (v procesnom postavení navrhovateľky) nepriznal náhradu trov konania. Sťažovateľka uviedla, že právoplatnosť tohto rozsudku jej bola „potvrdená s dátumom 13. 5. 2002“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 161/02).

Pretože rozsudkom krajského súdu zo 14. marca 2002 č. k 13 Co 105/01-216, ktorým bol zmenený rozsudok okresného súdu, bolo napadnuté konanie právoplatne skončené 13. mája 2002 a predmetná sťažnosť bola podaná ústavnému súdu 10. februára 2003, bola sťažnosť podaná v čase, keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd sa preto nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok v sťažnosti uvedených.

Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľky odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako návrh podaný oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2003